

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 16Csp/201/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717213383
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pristášová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:7717213383.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudkyňou Mgr. Danielou Pristášovou, v spore žalobcu AF., 072 41 Q. zastúpená JUDr. Michal Michalovčík, advokát, so sídlom Makovická 768/20, 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Zamietá žalobu o určenie, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.4.2013 uvedená v bode 49 v znení: „poplatok za vedenie účtu zahrnutý v splátke 2,49 €“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Určuje, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.4.2013 uvedená v bode 61, v znení poplatok za službu zahrnutý v splátke vo výške 0,99 € je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 430,24 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 430,24 € odo dňa 25.8.2017, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní z priznaného nároku ohľadne vyslovenia neprijateľnej zmluvnej podmienky uvedenej v bode 61 v znení „poplatok za službu zahrnutý v splátke vo výške 0,99 €“, a tiež za nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 430,24 €.

V. Žalovanému priznáva nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní ohľadne zamietajúceho nároku, ktorým bolo zamietnuté, že sa určuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v bode 49, úverovej zmluvy v znení „poplatok za vedenie účtu zahrnutý v splátke 2,49 €“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. O výške nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Dňa 11.8.2017 bola na súd doručená žaloba, v ktorej žalobca žiada, aby súd určil, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.4.2013 uvedená v bode 49 v znení poplatok za vedenie účtu zahrnutý v splátke 2,49 € je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a že žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 430,24 € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z uvedenej sumy odo dňa po doručení žaloby žalovanému až do zaplataenia. Žalobu odôvodnil tým, že zmluva o úvere bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, a bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver 1000 € s úrokom za poskytnutie úveru vo výške 22,10 %, ktorý mal byť splatný v

84 mesačných splátkach po 50,63 € s RPMN 26,30 % až do 27,30 % a s priemernou RPMN 18,86 %. Zo strany žalobkyne bola žalovanému ako veriteľovi na vrátenie úveru zaplatená suma 2430,24 €, a keďže žalobkyňa považuje úver za bezúročný a bezpoplatkov, tak žiada aj o vydanie bezdôvodného obohatenia tej sumy, ktorú zaplatila žalovanému najviac oproti sume 2000 €, ktorý jej bol poskytnutý ako suma úveru. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť vidí v tom, že rozsah výšky RPMN od 26,30 % do 27,30 % nezodpovedá skutočnosti, nakoľko pri úvere 2000 € výška mesačnej splátky 50,63 € by výška RPMN mala byť správne 28,08 %, keďže v úverovej zmluve je RPMN uvedená neurčito a nesprávne v neprospech spotrebiteľa, treba považovať úver za bezúročný a bezpoplatkov. Okrem toho obsahuje aj niekoľko neprijateľných zmluvných podmienok, napríklad poplatok za vedenie účtu vo výške 2,49 €, upravený v bode 49 úverovej zmluvy a v bode 59-61 úverovej zmluvy sú upravené ďalšie poplatky vo výške 0,30 a 0,99 €, ktoré sú zahrnuté v splátke. Zmluva formulárového typu obsahuje dojednanie o poplatku za vedenie účtu vo výške 2,49 €, však nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto ju považuje za neprijateľnú podmienku. Obdobná zmluvná podmienka bola viacerými súdmi vyhlásená za neprijateľnú, a ustanovenie § 53a OZ zavádza nepriamo precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach. Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa. Keďže je neprijateľná v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná.

2. Žalovaný sa vyjadril k žalobe a uviedol, že ju žiada zamietnuť, nakoľko ju považuje za neopodstatnenú, a uviedol, že nemožno úver považovať za bezúročný a bezpoplatkov, nakoľko spĺňa predmetnú zmluva všetky zákonné podmienky. Pokiaľ ide o výšku RPMN, tak v samotnej úverovej zmluve je poistenie a ďalšie alternatívne služby upravené v časti doplnkové služby, a bola žalobkyňa upozornená na výšku úveru a výšku splátok aj ohľadne možnosti uzatvorenia doplnkových služieb. Bolo na jej rozhodnutí uzatvoriť alebo neuzatvoriť aj tieto doplnkové služby, ktoré spočívajú v zmene, výške a počte splátok a v odložení splátok. Uzatvorením doplnkovej služby nebolo v žiadnom prípade podmienené uzatvorenie úverovej zmluvy. Vzhľadom na to, že nemožno považovať úver za bezúročný a bezpoplatkov, nemohlo dôjsť ani k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného na úkor žalobkyne.

3. Žalobkyňa reagovala na toto vyjadrenie žalovaného a uviedla, že s týmito jeho tvrdeniami nemôže súhlasiť, a nakoľko zmluva skutočne obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré je potrebné považovať za absolútne neplatné. Podľa nej už samotné vyjadrenie rozmedzia RPMN v úverovej zmluve od do nezodpovedá požiadavke právnej úpravy, a to bez ohľadu na odchýlku tejto škály. Navyše vypočítaná výška RPMN je správne 28,08 % a v zmluve je uvedená iná výška, a je v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa navyše považuje celkovú čiastku úveru splatnú spotrebiteľom uvádzanú v bode 50 úverovej zmluvy vo výške 4144,56 € za nesprávnu, keďže podľa úverovej zmluvy bol úver a jeho zaplatenie žalovaným rozpočítané na 84 splátok vo výške 50,63 €, teda celková čiastka, ktorú musela žalobkyňa ako spotrebiteľ zaplatiť mala byť vo výške 4252,92 €, čo je 84x 50,63 €. Práve táto suma predstavuje súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru 2000 € a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom vrátane poplatkov za doplnkové služby. Zmluvné podmienky týkajúce sa dojednaní o doplnkových službách spočívajúcich v možnosti zmeny výšky a počtu splátok a v službe odložených splátok upravené v bodoch 59-61 úverovej zmluvy za odplatu vo výške 0,30 € a 0,99 € mesačne zahrnuté v splátke sú preto neprijateľné a absolútne neplatné. Trvala na tom, aby súd žalobe vyhovel.

4. Žalovaný v ďalšom písomnom vyjadrení poukázal na to, že žalobkyňa čerpala úver na základe podmienok stanovených v úverovej zmluve, t.j. s presne stanovenou výškou mesačnej splátky 50,63 € s presne stanoveným počtom pravidelných mesačných splátok 84, s pevne danou celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 4144,56 € a so splatnosťou splátkou vždy k 15. dňu v mesiaci s tým, že aj RPMN bola vypočítaná podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, kde nie je žiadne iné kritérium iba to, aby bola RPMN uvedená zrozumiteľne a stručne, a teda postupoval v súlade so zákonom aj so smernicou a poskytol žalobcovi úplné a najpresnejšie informácie v požadovanej, zrozumiteľnej a stručnej podobe, čo umožnilo žalobcovi porovnať úver ponúkaný žalovaným s akoukoľvek ďalšou ponukou na trhu. Z hodnoty RPMN uvedenej v úverovej zmluve od 26,3 % do 27,3 % bolo a muselo byť žalobcovi ako spotrebiteľovi jednoznačne, jasne, a zrejme, v akej výške sú náklady v zmluve zahrnuté, a v čase, keď sa žalobkyňa rozhodovala, či uzatvorí so žalovaným predmetnú zmluvu o úvere, jasnú informáciu, že RPMN je spojená s úverom je najmenej vo výške 26,3 % až 27,3 %, t.j. v rozmedzí maximálne 1

%, a na základe uvedeného teda mala možnosť rozhodnúť sa, či zmluvu o úvere z RPMN vo výške maximálne 27,3 % uzatvorí alebo nie.

5. Rozsudkom zo dňa 15.5.2019, č.k. 16Csp/201/2017-76, Okresný súd vyhovel žalobe a po podaní odvolania žalovaným Krajský súd v Košiciach uznesením, sp.zn. 11Co/337/2019-116 zo dňa 18.12.2019, rozsudok Okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Krajský súd ako súd odvolací vyslovil právny názor, v ktorom uviedol, že pokiaľ Okresný súd dospeje k záveru, že údaj RPMN v úverovej zmluve aj vzhľadom na percentuálne rozpätie je nesprávny, musí sa sústrediť aj na posúdenie nevýhodnosti pre spotrebiteľa, pričom len v prípade pozitívneho nálezu v tomto smere bude možné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 písm. d Zák. č. 129/2010 Z.z..

6. V právnom názore odvolacieho súdu je ďalej vyjadrené, že pokiaľ Okresný súd vyslovil, že je neprijateľný poplatok za vedenie úverového účtu uvedený v zmluve za odplatu 2,49 € mesačne, nakoľko nedošlo k žiadnemu protiplneniu, tak odvolací súd takýto záver nepovažuje za správny. Podľa odvolacieho súdu nie každý právny vzťah svojím obsahom predurčuje faktickú potrebnosť alebo právnu možnosť vymieňania vzájomných plnení na oboch zmluvných stranách a rovnako tiež v trhovej ekonomike bude medzi veľkou časťou vzájomných plnení prirodzene väčšia alebo menšia miera disproporcie. Nie každý rozdiel v právnom postavení subjektov spotrebiteľského vzťahu však napĺňa zákonnú definíciu spotrebiteľskej neprijateľnosti, ale len taká, ktorá zároveň nesie znaky značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa. Z toho možno vyvodiť, že nie každé peňažné plnenie spotrebiteľa musí byť vyvážené protiplnením dodávateľa. Navyše v čase uzavretia úverovej zmluvy platil zákon č. 129/2010 Z.z., a tento právny predpis požadovanie poplatku za vedenie úverového účtu pri spotrebiteľských úveroch nezakazoval. Počítalo s ním aj právo Európskej únie, a to smernica Európskeho parlamentu a rady 2008/48 ES z 23.4.2008 o zmluvách a spotrebiteľskom úvere, ktorá počítala s nákladmi na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpanie počítá s touto upravenou v bode 22 jej preambuly, ktorá umožňuje členským štátom poplatok za službu, vedenia úverového účtu zakázať, k čomu aj napokon došlo v podmienkach Slovenskej republiky s účinnosťou od 9.6.2013. Pokiaľ aj údaj o RPMN, v ktorom je premietnutý taký náklad, ktorý spotrebiteľa zaťažil neplatným zmluvným dojednaním, podľa odvolacieho súdu nemožno vyjsť z toho, že je nesprávny. O nesprávny údaj by sa mohlo jednať len v prípade, ak by náklad, ktorý má spotrebiteľ podľa úverovej zmluvy zaplatiť do výpočtu RPMN zahrnutý nebol alebo naopak. Ak by bol pri výpočte zohľadnený aj taký výdavok, ktorý podľa zmluvy spotrebiteľ nemal znášať.

7. Ďalej odvolací súd poukázal na to, že len taká nesprávnosť údajov o RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť, ktorá je v neprospech spotrebiteľa, preto je treba mať na zreteli, že účelom zavedenia tejto obsahovej náležitosti spotrebiteľských úverových zmluvách bolo uľahčiť spotrebiteľovi prostredníctvom jednoduchého percentuálneho vyjadrenia všetkých nákladov, ktoré musí na úver zaplatiť za rok, rozhodovať sa o prevzatí úverového záväzku na podklade priznania skutočného rozsahu. Takýto priestor pre zodpovedné rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť alebo nevstúpiť do úverového vzťahu s dodávateľom reálne nevytvára nielen úverová zmluva, ktorej údaj o RPMN neobsahuje vôbec ale tiež úverová zmluva, v ktorej je síce tento parameter uvedený, avšak vo výške nezodpovedajúcej skutočnosti. Rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do úverového vzťahu s dodávateľom negatívne nemôže ovplyvniť uvedenie vyššieho než skutočného údajov o RPMN v zmluve, nakoľko ten má potenciál spotrebiteľa skôr odlákať od uzavretia úverovej zmluvy než ho k prevzatí úverového záväzku za takýchto podmienok prilákať. Pokiaľ napriek tomu spotrebiteľ na takúto úverovú zmluvu pristúpi, nenaplnenie očakávaní o rozsahu úverového záväzku zodpovedajúcich k vyššiemu údajov RPMN v úverovej zmluve bude mať na spotrebiteľa len pozitívny dopad, zaplatí menej než podľa údajov RPMN zaplatiť mal. Preto v neprospech spotrebiteľa môže byť len taká nesprávnosť údajov o RPMN, ktorá vo svojej podstate znamená, že úverové zaťaženie spotrebiteľa je v skutočnosti vyššie než prostredníctvom tohto údajov v úverovej zmluve deklarované.

8. Po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie uviedla žalobkyňa vo vyjadrení, že trvá na podanej žalobe a poukázala na to, že považuje poplatok za vedenie úverového účtu, ktorý je upravený v bode 49 úverovej zmluvy, za neprijateľnú podmienku, a teda za neplatnú. Zdôraznila, že ide o zmluvu formulárového typu, že poplatok bol zo strany veriteľa dlžníkovi nanútený a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Služí predovšetkým účtovným, resp. zúčtovacím účelom poskytovateľa úveru, ktorý vo vlastnom záujme sleduje stav plnenia úverového

vzťahu a nesleduje záujmy spotrebiteľa. Poukázala ďalej na to, že aj rozsudok Krajského súdu Prešov z 21.11.2012, sp.zn. 18Co/109/2011, považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj ktorá je neurčitá alebo je v rozpore so zákonom a vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.4.2016, sp.zn. 6Co/64/2016, podľa ktorého zriadenie úverového účtu, za ktorého vedenie žiadal odporca splnenie poplatkovej povinnosti v zmysle zmluvy, predstavuje len vedľajší aspekt úverového vzťahu a služieb predovšetkým potrebám veriteľa. Spotrebiteľ nie je odkázaný na vedenie osobitného účtu o realizovaných plneniach, a to ani na účely získania vlastného pohľadu, ani na získanie dôkazného prostriedku, nakoľko v sporných prípadoch je schopný doložiť doklady o jednotlivých, ním poukázaných prostriedkoch. Veriteľ požadoval od spotrebiteľa zaplatenie poplatku, naproti tomu však neposkytol žiadnu službu, práve naopak, finančné plnenie slúžilo na pokrytie jeho vlastných potrieb a to v informačných a účtovných. Ďalej poukázala žalobkyňa na to, že okrem tohto poplatku za vedenie účtu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj poplatok za službu, odloženie splátky vo výške 0,99, zahrnutý v splátke úveru uvedenú v bode 61. Tiež táto odplatná služba spočívajúca v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru nebola medzi zmluvnými stranami dojednaná individuálne. Dojednanie považuje za nekalé z dôvodu, že takáto zmluvná podmienka o poskytovaní tejto služby platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu vôbec nedôjde zo strany dlžníka k odkladu splátky. Poplatok za túto službu odkladu splátok bola žalobkyňa povinná uhrádzať po celý čas splácania úveru bez ohľadu na to, koľko krát, resp. či vôbec uvedenú službu využije, čo by počas 84 splátok bolo celkom 84,16 €, čo je takmer 4,16 % sumy poskytnutého úveru. Hrubú nerovnováhu v právach vidí aj v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za službu, ktorá nie je spotrebiteľovi vopred známa a dojednanie takejto služby považuje za neurčité. Poukázala aj na rozsudok OS Prešov zo dňa 4.9.2014, sp.zn. 9C/140/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 9.9.2015, sp.zn. 7Co/307/2014, a rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.8.2019, sp.zn. 5Csp/191/2018-59, ktorými už boli predmetné zmluvné podmienky vyhlásené za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti. Navrhla aj zmenu žaloby v zmysle § 140 a nasl. CSP, a žiadala, aby súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí rozhodol tiež tak, že určí, že zmluvná podmienka úverovej zmluvy č. 4304118268 zo dňa 26.4.2013 uvedená v bode 61 v znení poplatok za službu zahrnutý v splátke vo výške 0,99 € je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ďalej uviedla, že pokiaľ ide o samotnú RPMN uvedenú v zmluve, ako rozmedzie od 26,3 % do 27,3 %, ide podľa nej o obchádzanie zákonnej úpravy v § 9 ods. 2 písm. j, zák. č. 129/2010. Poukázala následne na rozsudok Súdneho dvora EU z 19.12.2019 vo veci C/290/19, kde je uvedené, že článok 10 ods. 2 písm. g Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48 ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS zmenenej smernicou komisie 2011/90/EU zo 14.11.2011 sa má vykladať tak, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu. Preto už samotná skutočnosť uvedenia RPMN v rozpätí od do, je podľa žalobkyne samostatným dôvodom určenia úveru na základe úverovej zmluvy ako bezúročného a bezpoplatkového. Dala do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora zo dňa 20.9.2018, vo veci C448/17, podľa ktorého článok 4 ods. 2 Smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje matematický vzorec výpočtu ročnej RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, takáto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle článku 4 ods. 2 Smernice 93/13. Poukázala teda na to, že úverová zmluva neobsahuje ani vzorec výpočtu RPMN aj s potrebnými doplnenými údajmi, aby bolo možné uvedenú hodnotu RPMN presne určiť, a preto žiada, aby súd žalobe vyhovel. Súd následne pripustil zmenu žaloby a rozšíril ju o výrok, že sa určuje, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve č. 4304118268 zo dňa 26.4.2013 uvedená v bode 61 v znení poplatok za službu vo výške 0,99 % je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to v zmysle § 140 CSP.

9. Z predloženej úverovej zmluvy bolo zistené, že ju uzavrel žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžníčka s tým, že bolo dohodnuté, že úver bude poskytnutý v sume 2000 € z toho celková výška mesačnej splátky 50,63 €, počet splátok 84, ročná úroková sadzba 22,10 % RPMN 26,3 % do 27,3 %, priemerná hodnota RPMN 18,86 %. Poplatok za vedenie účtu v splátke zahrnutý 2,49 €, celková čiastka splatná spotrebiteľom je 4144,56 €, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa v poslednom mesiaci. Čistý mesačný príjem 400 € mesačný dôchodok 401,14 €. Je tu ďalej uvedené,

že poplatok za službu zahrnutý v splátke 0,3 €, ide o dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok, a ďalej poplatok za službu zahrnutý v splátke 0,99 €, za to, že klient a spoločnosť uzavreli Dohodu o službe odloženia splátky.

10. Priložená je aj história transakcii, z ktorej vyplýva, že doposiaľ zaplatila žalovanému žalobkyňa sumu 2430,34 €, pričom podľa predloženého výpočtu RPMN pre spotrebiteľský úver bolo zistené, že RPMN správne má byť 28,08 % pri dobe splácania 84 mesiacov v pravidelnej splátke 50,63 €, výške úveru 2000 € a splatnej sume 4252,92 €.

11. Po vykonaní dokazovania súd vec právne posúdil takto:

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 503 ods. 1,2 Obchodného zákonníka, (1) Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

15. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

16. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

17. Podľa § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 7 ods. 1,2 zák. č. 129/2010 Z.z., (1) Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

(2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/200 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

20. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/200 Z.z., (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

21. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák., (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Obč. zák., (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 4 Obč. zák., (4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

25. Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák., ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 53 ods. 10 Obč. zák., ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

28. Podľa § 53a ods. 1 a 2 Obč. zák., (1) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

(2) Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

29. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ, (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

31. V tomto konaní mal súd za preukázané, že došlo k uzavretiu úverovej zmluvy č. 4304118268 zo dňa 26.4.2013, a na základe tejto zmluvy bol poskytnutý žalovanému úver vo výške 2000 € s úrokom vo výške 22,10 %, mal byť splatený v 84 mesačných splátkach po 50,63 €, pri RPMN od 26,30 % do 27,30 % a priemernej RPMN vo výške 18,86 %. Preukázané bolo z predložených listinných dokladov, že doposiaľ zaplatil žalobca žalovanému z toho úveru 2430,24 €. Žalobca žiada o určenie, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve, uvedená v bode 49, v znení poplatok za vedenie účtu zahrnutý v splátke 2,49 € je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V tomto konaní bol už vyhlásený rozsudok dňa 15.5.2019, č.k. 16Csp/2011/2017-76, ktorý bol zrušený, rozsudkom KS v Košiciach, č.k. 11Co/337/2019-116 zo dňa 18.12.2019, Krajský súd vyslovil právny názor, že pokiaľ súd vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky, to odvolací súd nepovažuje za správne, pretože nie každý právny vzťah svojim obsahom predurčuje faktickú potrebnosť alebo právnu možnosť vymienenia vzájomných plnení na oboch zmluvných stranách a rovnako tiež v trhovej ekonomike bude medzi veľkou časťou vzájomných plnení prirodzene väčšia alebo menšia miera disproporcie, a nie každý rozdiel v právnom postavení subjektov spotrebiteľského vzťahu napĺňa zákonnú definíciu spotrebiteľskej neprijateľnosti, ale len taká, ktorá zároveň nesie znaky značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa. Z toho možno vyvodit', že predstava súdu prvej inštancie, že každé peňažné plnenie spotrebiteľa musí byť vyvážené protiplnením dodávateľa bez ohľadu na kvantitatívny dopad prípadnej disproporcie na právne postavenie strán je neudržateľná, a preto Krajský súd vyslovil, že názor súdu prvej inštancie, ktorý znamená odmietnutie tohto poplatku za vedenie účtu, nerefektuje tiež, že v čase uzavretia zmluvy zák. č. 129/2010 Z.z., a ani iný právny predpis používanie poplatku za vedenie úverového účtu pri spotrebiteľských úveroch nezakazoval. Z toho podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že poplatok za vedenie úverového účtu, podľa právneho stavu v čase uzavretia úverovej zmluvy, vnútroštátnym poriadkom nebol zakázaný a právo Európskej únie s ním dokonca počítalo, a preto ho nemožno považovať za spotrebiteľsky neprijateľný. Vzhľadom na takto vyslovený právny názor odvolacieho súdu, po zrušení rozsudku prvostupňový súd rozhodol ohľadne tohto nároku žalobcu tak, že ho zamietol. Pokiaľ ide o ďalší nárok žalobcu, ktorým sa domáha určenia, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve v bode 61, v znení poplatok za službu zahrnutý v splátke vo výške 0,99 € je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v tomto prípade súd žalobe vyhovel. Súd vidí neprijateľnosť tejto podmienky nie v samotnom predmete tohto dojednania, jeho cene, ale v okolnostiach aplikácie tohto ustanovenia. Je zrejmé, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o vykonanie odkladu akýchkoľvek splátok úveru. To znamená, že v konečnom dôsledku môže nastať situácia, že dlžník poskytne plnenie bez toho, aby obdržal protiplnenie od veriteľa, a súd považuje za samozrejme, že v spoločnosti založenej na trhovej ekonomike, jej vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia je minimálne rozporné s dobrými mravmi, pretože svojím spôsobom ide o navýšenie plnenia zo strany dlžníka spotrebiteľa, s ktorým tento prvotne nepočíta. Súd takúto dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii žalovaného,

že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, čo považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, sofistikovane umiestnenú do zmluvy samotnej. Ide o nekalú obchodnú podmienku, ktorej cieľom nie je nič iné ako znížiť sumu úveru vyplácanú dlžníkovi nachádzaním spôsobu neoprávneného obohacovania sa spôsobom navonok neutrálnym. Takýto postup súd v žiadnom prípade s ohľadom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany nemôže aprobovať. Takúto podmienku by súd mohol považovať za relatívne prijateľnú v prípade, ak by platba za odklad splátok mala prebehnúť až po tom, ako je odklad splátok samostatne dojednaný, a k samotnému odkladu splátok aj dôjde. V takomto prípade by bola naplnená podmienka, že za plnenie spotrebiteľa, teda dlžníka, by bolo reálne poskytnuté plnenie veriteľa, teda dodávateľa. Neobstojí ani prípadná námietka, že navrhovateľom zmluvy ako takej je spotrebiteľ. Pretože tento iba formálne ponúka dodávateľovi ním predprípravenú zmluvu vrátane všeobecných obchodných podmienok. Návrh zmluvy žiadnym spôsobom nepripravil a nemohol do neho dokonca ani žiadnym spôsobom zasiahnuť. Preto zmluvná podmienka, ktorá môže reálne viesť k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa, a pokiaľ je medzi účastníkmi zmluvy dojednaná odplata vo výške 0,99 € mesačne za možnosť požiadať o odklad splátok. Aj keby bol potom taký odklad splátok nárokovateľný, jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 OZ. Na základe takéhoto dojednania je možné, že spotrebiteľ nikdy o odklad splátok nepožiadá a následkom takéhoto dojednania bude len to, že poskytnutý úver preplatí o vyššiu sumu než je v zmluve uvedené. Preto v tomto prípade súd žalobe v tomto nároku žalobkyne vyhovel.

32. Pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohacovania, súd vychádzal toho, že v zmluve nie je uvedená presná RPMN, pretože žalovaný ako veriteľ ju uviedol v rozmedzí od 26,30 % až do 27,30 % s priemernou RPMN 18,86 %. Už takéto samotné určenie RPMN považuje súd aj napriek uvádzaným argumentom žalovaného za obchádzanie zákonnej úpravy § 9 ods. 2 písm. J zák. č. 129/2010 Z.z.. Súd pritom poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C 448/17- HOOS C/2 zo dňa 20.9.2018, v zmysle ktorého vo vzťahu k RPMN, ak zmluva jednak neuvádza RPMN a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, takáto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle ust. článku 4 ods. 2 Smernice 93/13. Zmluva totiž musí byť uzavretá písomne a písomné vyhotovenie musí obsahovať RPMN, ako aj uvedenie podmienok, za ktorých môže byť táto miera zmenená. Článok 1A Smernice stanovuje metódu výpočtu RPMN a vo svojom ods. 4 písm. a spresňuje, že sa musí vypočítať v dobe uzatvárania zmluvy. Neuvedenie RPMN v zmluve o úvere môže predstavovať rozhodujúci prvok v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka tejto zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne. Ak to tak nie je, tento vnútroštátny súd je oprávnený posúdiť nekalú povahu takejto podmienky v zmysle článku 3 tejto smernice. Takisto v zmysle bodu 66 za neuvedenie RPMN v zmluve o úvere sa musí posudzovať aj situácia keď vo veci samej zmluva obsahuje iba matematický vzorec RPMN a nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu. Keďže v tomto prípade bolo preukázané, že napadnutá úverová zmluva neobsahuje vzorec výpočtu RPMN aj s potrebnými doplnenými údajmi, aby bolo možné uvedenú hodnotu RPMN presne určiť, to znamená, že absentuje tento údaj a preto takto nesprávne určená RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b zák. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch. Súd napokon poukazuje na to, že ako správne poukázala žalobkyňa, aj rozsudok Súdneho dvora EU, z 19.12.2019 vo veci C - 290/19, RN proti Home Credit Slovakia a.s., uvádza, že článok 10 ods. 2 písm. g Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48 ES z 23.4.2008 o zmluvách v spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice rady 87/102 EHS zmenenej smernicou komisie 2011/90/EU zo 14.11.2011, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN bola vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu. Súd teda ustálil, že aj vzhľadom na túto skutočnosť, že aj v tomto konkrétnom prípade je RPMN uvedená v rozmedzí, od 26,30 % do 27,30 %, a nie presnou konkrétnou hodnotou, ale je uvádzaná ako rozpätie najnižšej a najvyššej hodnoty, už samo o sebe spôsobuje, že takáto RPMN je uvedená nesprávne a spôsobuje v zmysle vyššie citovaného paragrafu bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Vzhľadom na to, teda súd priznal žalobkyňi aj nárok na vydanie bezdôvodného obohacovania v zmysle vyššie citovaného § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka a v zmysle § 456 OZ zaviazal žalovaného vydať jej bezdôvodné obohacovanie, ktoré získal žalovaný tým, že žalobkyňa zaplatila aj úroky a poplatky žalovanému, aj keď úver bol bezúročný a bezpoplatkový. Keďže reálne jej bol poskytnutý úver vo výške 2000 € a v skutočnosti zaplatila žalovanému spolu s úrokmi a s poplatkami sumu 2430,24 €, znamená to, že suma nad 2000

€, teda suma vo výške 430,24 € je bezdôvodným obohatením sa žalovaného, ktorú sumu je povinný žalobkyni vydať. Súd preto aj ohľadne tohto nároku žalobe vyhovel.

33. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP, a to tak, že ohľadne nároku, ktorým bolo žalobe vyhovené, teda ohľadne určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 61, a tiež ohľadne vydania žalobkyni bezdôvodného obohatenia v sume 430,24 €, súd priznal úspešnej žalobkyni právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného. Ohľadne nároku, v ktorom bola žaloba zamietnutá, a to ohľadne určenia, že zmluvná podmienka uvedená v bode 49 v znení Poplatok za vedenie účtu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v tomto prípade patrí náhrada všetkých účelne vynaložených trov konania žalovanému, ktorý ohľadne tohto nároku bol úspešný.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 (pätnástich) dní od jeho doručenia na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní musí byť uvedené, a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis a uvedenie spisovej značky konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).